

Ο Φάρος

Στην άκρη εκεί του λιμανιού της Σύρου
βρίσκεται ένας φάρος εμβληματικός και ψηλός
εκεί δίπλα στη θάλασσα
μέσα στη θύελλα και μέσα στο σκοτάδι
που με το φως του οδηγεί τον κόσμο.
Τις νύχτες άλλοτε έχει για συντροφιά του τους θρύλους
και άλλοτε το φεγγάρι και τα αστέρια του κρατούν συντροφιά.
Τα κύματα τον χαϊδεύουν
και όταν η θάλασσα θυμώνει, θυμώνουν και αυτά.
Είναι πυξίδα και οδηγός στο ταξίδι της ζωής
δυνατός στις καταιγίδες και τα κύματα
μοναχικός και σιωπηλός
μα και περήφανος και αγέρωχος στέκεται εκεί
για να μας καθοδηγεί στα σκοτάδια.
Φάρε εσύ φωτοδότη, που ζεσταίνεις την ψυχή μας
αγκάλιασέ μας με το φως σου
δείξε μας τον δρόμο της ζωής μας
οδήγησέ μας στο λιμάνι της ειρήνης.
Μη διστάσεις με το φωτεινό σου μάτι να μας φωτίζεις.
Την ημέρα, όταν δεν φωτίζεις
να είσαι ο φύλακας του λιμανιού
ο φύλακας της ζωής μας.
Αν θέλεις, μπορείς να χαμογελάς
και να λαμπυρίζεις, όταν ο ήλιος σε χαϊδεύει.
Πάντοτε να παρατηρείς και να κατευθύνεις τους ταξιδιώτες.
Καλέ μου Φάρε, μην τα παρατήσεις ποτέ!
Συνέχιζε να φωτίζεις τους σκοτεινούς δρόμους
που για τον καθένα μας είναι διαφορετικοί.

Φ. Μ.

